

Arrest

nr. 196 641 van 14 december 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. ANDRIEN
Mont St-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese nationaliteit te zijn, op 11 december 2017 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen die erop gericht zijn een versnelde behandeling te verkrijgen van het schorsingsberoep dat besloten ligt in het schorsings- en annulatieberoep dat bij verzoekschrift gekend onder het rolnummer X werd ingediend tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 oktober 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13septies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 en 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 december 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2017 om 15 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat UNGER, die *loco* advocaat D. ANDRIEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat C. VANBEYELEN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker, die op 12 oktober 2017 België is binnengekomen vanuit Griekenland, werd op de luchthaven te Zaventem gecontroleerd. Dezelfde dag werd hem een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering ter kennis gebracht. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer, die verklaart te heten:

naam: I. (...)

voornaam: J. –P. (...)

nationaliteit: Congo (Dem. Rep.)

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend artikel / volgende artikelen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

☐ 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

☐ 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;

Geen documenten:

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum noch van een geldige verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

OO/Op heterdaad betrapt:

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor aanmatiging van een andere identiteit. De luchthavenpolitie van Zaventem stelde vast dat betrokkene reisde met een paspoort die hem niet toebehoord. Het paspoort staat op naam van Y. J. N., (...) dit betreft een Britse onderdaan. Hij beweert dit paspoort te hebben gekocht in Griekenland voor de som van 80 Euro. Het was duidelijk zijn bedoeling om de Belgische autoriteiten te misleiden en op deze manier ongezien België binnen te geraken. De politie stelde volgend pv op: HV.55.RB.058432/2017.

OO/Conclusie:

Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

De motieven voor de verwijdering, hierboven ter kennis gegeven, staven tevens de terugleiding.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

(...)”

1.2. Op 16 oktober 2017 diende verzoeker een asielaanvraag in. Op 19 oktober 2017 werd opnieuw een beslissing genomen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker, waartegen verzoeker in beroep ging bij de Raad (RvV 211 628). Op 8 december 2017 nam de adjunct-

commissaris-generaal de beslissing tot weigering van inoverwegingname van de asielaanvraag, waartegen verzoeker in beroep ging bij de Raad (RvV 213 661).

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/14 van de Vreemdelingenwet worden de beroepen, behoudens wanneer de taal van de procedure bepaald is overeenkomstig artikel 51/4 van dezelfde wet, voor de Raad behandeld in de taal die de diensten waarvan de werkkring het ganse land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken moeten gebruiken in hun binnendiensten.

Artikel 39/14 van de Vreemdelingenwet omvat een regeling die gelijkaardig is aan wat voorzien is in artikel 53 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973. Uit de voorbereidende werken van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat aangezien de regeling inzake het taalgebruik voor de Raad naadloos aansluit bij die welke thans geldt voor de Raad van State deze regelingen op dezelfde wijze dienen te worden geïnterpreteerd. De bepaling dat de beroepen behandeld dienen te worden in de taal die de diensten waarvan de werkkring het hele land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, moeten gebruiken in hun binnendiensten, verplicht de Raad van State en bijgevolg ook de Raad, voor zijn arresten gebruik te maken van de taal van de akte waarvan de vernietiging wordt gevorderd. De beslissingen waarvan de schorsing van de tenuitvoerlegging gevorderd wordt zijn immers steeds afkomstig van overheden die onderworpen zijn aan de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken. Gelet op het voorgaande en het feit dat de bestreden beslissing door het bestuur werd genomen in het Nederlands, dient de Nederlandse taal als proceduretaal door de Raad te worden gehanteerd. In de verzoekschriften wordt dit door verzoeker niet betwist.

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep

3.1.1. Verweerder werpt in de nota met opmerkingen van 12 december 2017 een exceptie van gebrek aan belang op, omdat verzoeker op 8 december 2017 een verklaring van vrijwillig vertrek heeft ondertekend.

3.1.2. Ter zitting antwoordt verzoeker dat hij op 11 december 2017 alsnog zijn beroep heeft ingediend en zodoende een voldoende belang aantoon. Bovendien stelt de Raad vast dat verweerder slechts kan verwijzen naar een bericht dat verzoeker een verklaring van vrijwillig vertrek heeft ondertekend, doch samen met de Raad vaststelt dat er zich geen dergelijke verklaring in het administratief dossier bevindt.

3.1.3. De Raad verwerpt de exceptie bij gebrek aan een feitelijke grondslag.

3.2. De beslissing tot vasthouding werd genomen in toepassing van artikel 7, derde lid van de Vreemdelingenwet. Een vreemdeling kan, overeenkomstig artikel 71, eerste lid van dezelfde wet, tegen een dergelijke beslissing een beroep instellen bij de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen. De Raad heeft derhalve, nu de wetgever deze bevoegdheid uitdrukkelijk aan een ander rechtscollege heeft toevertrouwd, geen rechtsmacht om te onderzoeken of de beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering in overeenstemming is met de wet.

Het beroep is dan ook onontvankelijk in de mate dat het is gericht tegen de beslissing tot vasthouding.

4. Het wettelijk kader van de vordering

Artikel 39/85, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent wordt, in het bijzonder indien hij naderhand wordt vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of naderhand ter beschikking wordt gesteld van de regering, dan kan hij, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84, verzoeken dat de Raad een eerder ingediende gewone vordering tot schorsing zo snel mogelijk behandelt, op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en dat de Raad er zich nog niet over heeft uitgesproken. Deze vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen dient te worden ingediend binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn.”

Artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“De schorsing van de tenuitvoerlegging kan alleen worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Deze laatste voorwaarde is onder andere vervuld indien een ernstig middel werd aangevoerd gesteund op de grondrechten van de mens, in het bijzonder de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.”

Artikel 44 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (PR RvV), bepaalt als volgt:

“Zolang de vordering tot schorsing aanhangig is, kan bij een afzonderlijk verzoekschrift een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen worden ingediend.

De vordering wordt ondertekend door de partij of door een advocaat die voldoet aan de voorwaarden gesteld in artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980. De vordering wordt gedagtekend en bevat:

1° de naam, nationaliteit, de gekozen woonplaats van de verzoekende partij en het kenmerk van haar dossier bij de verwerende partij zoals vermeld op de bestreden beslissing;

2° de vermelding van de beslissing waarvan de schorsing wordt gevorderd;

3° de beschrijving van de gevorderde voorlopige maatregelen;

4° een uiteenzetting van de feiten die aantonen dat de voorlopige maatregelen noodzakelijk zijn om de belangen van de partij die ze vordert, veilig te stellen;

5° in voorkomend geval, een uiteenzetting van de feiten die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

In het opschrift van het verzoekschrift dient te worden vermeld dat het een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid betreft. Is aan deze pleegvorm niet voldaan, dan wordt deze vordering afgedaan overeenkomstig artikel 46.

De vordering wordt slechts onderzocht als er zes eensluidend verklaarde afschriften zijn bijgevoegd.”

Artikel 47 van het PR RvV bepaalt het volgende:

“In het belang van een goede rechtsbedeling kan de voorzitter beslissen dat de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen samen met de vordering tot schorsing wordt behandeld en afgedaan.”

Artikel 48 van het PR RvV bepaalt als volgt:

“Indien de indiener van een vordering tot schorsing ook uiterst dringende voorlopige maatregelen vordert, is artikel 44, eerste en tweede lid, van toepassing op zijn verzoek. Artikel 46 is er niet op van toepassing.

Voor het overige verloopt de procedure overeenkomstig artikel 43, §§ 2 en 3.”

5. De cumulatieve voorwaarden voor het bevelen van uiterst dringende voorlopige maatregelen

In casu maakt verzoeker het voorwerp uit van een beslissing van 12 oktober 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Deze beslissing, die verzoeker werd betekend op dezelfde dag, maakt een verwijdering imminent nu de vasthouding wordt bevolen in een plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker heeft op 11 december 2017, gelijktijdig met de onderhavige vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid, een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 8 december 2017 ingediend. De onderhavige vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen werd zodoende ingediend binnen de termijn van vijf dagen zoals voorzien in artikel 39/57, § 1, derde lid, *iuncto* artikel 39/57, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet. Verder werd de voorliggende vordering tot schorsing reeds op de rol ingeschreven, onder het rolnummer 211 655, en dient te worden vastgesteld dat de Raad er zich nog niet over heeft uitgesproken.

Verweerder betwist de hoogdringendheid van laatstgenoemde vordering. De toelichting in het verzoekschrift verwijst echter slechts naar de kennisgeving van de bestreden beslissing en doet *prima facie* geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen. De allusie op de bepalingen betreffende de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid die verweerder inroept, sluiten immers niet de toepassing uit van de bepalingen betreffende de vordering tot voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Daar uit het bovenstaande is gebleken dat de verwijdering van verzoeker imminent is, staat ook het uiterst dringende karakter van de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen vast.

De vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen in toepassing van artikel 39/85 van de Vreemdelingenwet bij uiterst dringende noodzakelijkheid is dan ook ontvankelijk.

Bijgevolg worden de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen en de vordering tot schorsing, met toepassing van artikel 39/85, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, samen behandeld.

6. Over de vordering tot schorsing

De Raad heeft in de zaken met rolnummers 213 661 en 211 628 besloten tot schorsing van het bevel om het grondgebied te verlaten en tot schorsing van de beslissing van 8 december 2017 tot weigering van inoverwegingname van de asielaanvraag (RvV 14 december 2017, nr. 196 558).

Dit arrest is wat de beslissing van 8 december 2017 tot weigering van inoverwegingname van de asielaanvraag betreft, gemotiveerd als volgt:

“Il ne ressort par contre ni de la motivation de la décision entreprise, ni du dossier administratif que la partie défenderesse ait tenu compte des éléments importants du récit du requérant à la lumière des informations dont elle devrait avoir connaissance pour prendre sa décision, à savoir les conditions de vie actuelle en Grèce pour les réfugiés reconnus, cette absence de prise en considération pouvant être constitutive d’une violation de l’article 3 de la CEDH en raison des conditions de vie dégradantes dans lesquelles le requérant serait amené à (re)vivre.

Par conséquent, le Conseil estime qu’en ne rencontrant pas adéquatement et suffisamment les différents éléments invoqués par la partie requérante, la partie défenderesse n’a pas motivé sa décision au regard des circonstances de la cause.”

(Vrij vertaald: Echter, noch uit de motivering van de bestreden beslissing, noch uit het administratief dossier blijkt dat verweerder rekening heeft gehouden met deze belangrijke elementen van het relaas van verzoeker in het licht van de informatie waarvan verweerder kennis had moeten hebben voor het nemen van zijn beslissing, namelijk de huidige levensomstandigheden in Griekenland voor erkende vluchtelingen, zodat dit gebrek aan overweging een schending kan betekenen van artikel 3 van het EVRM omwille van de vernederende levensomstandigheden waarin verzoeker (opnieuw) zou moeten leven.

Bijgevolg is de Raad van mening dat verweerder door niet afdoende en volledig in te gaan op de verschillende door verzoeker aangevoerde elementen, zijn beslissing niet heeft gemotiveerd in het licht van de omstandigheden van het geval.)

De Raad heeft aldus vastgesteld dat een ernstig middel werd aangevoerd.

Hij heeft ook opgemerkt dat verzoekers betoog over het moeilijk te herstellen ernstig nadeel verbonden is aan het ernstig middel, zodanig dat de vermeende schade, in de omstandigheden van dit geval, namelijk de uiterst dringende noodzakelijkheid en vooral gezien de vasthouding van verzoeker met het oog op een daadwerkelijke verwijdering, voldoende vaststaat en aannemelijk is.

In het belang van een goede rechtsbedeling, opdat de schorsing van de beslissing van 8 december 2017 tot weigering van inoverwegingname van de asielaanvraag een nuttig effect kan hebben, heeft de Raad geoordeeld dat de uitvoering van het bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker evenzeer dient te worden opgeschort.

Gelet op deze vaststellingen, die ook gelden voor de *in casu* bestreden beslissing, is de Raad van oordeel dat de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 oktober 2017 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13septies) evenzeer dient te worden geschorst, in het belang van de rechtszekerheid en de goede rechtsbedeling.

7. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt ingewilligd.

Artikel 2

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 oktober 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies), wordt bevolen.

Artikel 3

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. VAN CAMP